

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Carrer de Corró, 162

La justícia que predica i practica el nostre batlle**L'Alcalde de R. O., don Esteve Camillo i Mustarós, atropella, en sos drets, tots els consellers municipals**

En la primera sessió del Ple municipal, l'Alcalde de R. O., senyor Esteve Camillo, ja es mostrà tal com és. Faltant a tot dret i justícia, de la qual ell tantes bocades en fa, en la sessió no deixà parlar cap conseller d'assumptes que eren de competència exclusivament municipal i que l'Estatut preveu taxativament quan i com han d'ésser discutits.

Aquesta vostra actitud, senyor Alcalde de R. O., és prou demostrativa. Vos, representant d'un govern que diu vol pacificar els esperits i anar vers la normalitat, sóu el que penseu obrar més dictatorialment que cap alcalde de la primera Dictadura. De seguir per aquests camins estrets en la discussió dels assumptes, res no hi guanyarà la ciutat ni el vostre prestigi, esteu-ne ben cert.

No deixar parlar els que hi tenen dret, i de coses que reglamentàriament i d'acord amb la llei poden ésser tractades, no sempre surt bé. Creure's que, per l'única raó de tenir un nomenament de R. O., podreu atropellar tot un poble, és propi d'ànimes esquifides i de cervells més esquifits. Contra l'opinió no hi pot anar cap Alcalde, encara que sigui de R. O. i s'anomeni Camillo.

I, si del fet de l'atropell comès a tot un Consistori, ens elevem als motius en els quals volguéreu escudar-vos per a justificar ço que havieu fet, encara quedeu més malparat. La equanimitat ha d'ésser condició de tot home de govern; i de la presidència de l'Ajuntament estant, hom no es pot manifestar com ho faria en les taules del cafè de la Guatlla.

La fòbia que teniu acumulada, hauríeu de treure-la amb molta parsimònia; i, per a fer-ho així, no tothom té talent.

Qui ocupi el sitial de la primera magistratura ciutadana, encara que, com ara vós, l'ocupeu sense cap representació del poble, no pot ésser mai un cascarràbies, com ho demostràreu ésser en la sessió d'ahir.

La destitució d'empleats i les aspiracions d'En Rosell

A proposta escrita per En Rosell i firmada pels tinents d'alcalde senyors Prades i Gibert, la Comissió Municipal

Permanent, en la sessió del dia 27, acordà destituir l'agutzil Antoni Guinart i Rocabert, els empleats Gregori Oña i Jesús Sabatés, i suspendre l'interventor senyor Corbera.

Aquesta suspensió i aquestes destitucions no són justificades ni en el seu terreny reglamentari i legal, ni menys en el terreny de la realitat del treball que aquests empleats feien. Sols podran justificar-ho els rabiosos de sempre; els éssers d'ànima esquifida i els que aspirin a substituir els que han estat despatxats.

Hom diu que aqueixes resolucions es feren per tal de fer economies. Si així fos i la majoria del Consistori—i amb ella la població—ho acceptava, res no tindríem que objectar-hi nosaltres, que sempre volem estar disposats a acatar ço que una majoria cregui ha de fer-se i no s'oposi a les lleis. Però en aquest fet, com en molts d'altres, això de les economies de l'Ajuntament és l'eterna cançó perquè tots els eternals egoistes, que solament pensen en el seu calaix, estiguin d'acord amb els que ara usdefruitien l'administració municipal amb escassa competència i ben poc encert. Vegi's quines han estat les economies realitzades fins al moment present, i vegi's també el projecte del pressupost que «L'home de les plaques» té en incubació per a encolomar-lo als consellers que componen l'Ajuntament el proper dissabte. Més que economies, el què es vol fer és un pressupost en el qual hi tinguin cabuda totes les concupiscències d'un home tan poc escrupulós com ve demostrant ésser-ho l'actual secretari particular de l'Alcalde, famós gràcies al tan mogut i remogut assumpte de les plaques.

Resta, doncs, prou aclarat el perquè de les suspensions i destitucions d'empleats: no és per a fer economies; és per l'eterna cançó del «*quítate tu, para ponerme yo*».

Encara hi ha més proves. En aquesta sessió de la Comissió Municipal Permanent, en la qual, per economies, destitueixen tres empleats, s'acorda *augmentar el sou* (i nosaltres ho considerem molt just i raonat) a tots els empleats de vigilància.

L'acord de la Comissió Permanent és improcedent, i precisa, perquè tingui efectivitat, de la ratificació de l'Ajuntament en Ple. De que aquest principi administratiu s'admet sempre, n'és prova la que el mateix Alcalde portà a l'ordre del dia la ratificació del nomenament d'un professor interí del Col·legi de Segona Ensenyança. Si, per a nomenar interinament un professor amb categoria d'em-

pleat, el qual ja havia estat nomenat previament per la Comissió Permanent, necessita la ratificació de tot el Consistori, ¿per quina raó no ha de necessitar aquesta ratificació quan es tracta d'una destitució?

Sonen noms dels que aniran a substituir els empleats suspesos; però entre tots ells, el que creu tenir més probabilitats, i fins i tot ja ho ha dit a persona de la seva amistat resident a Barcelona, és En Rosell, que ha d'ocupar el càrrec d'Interventor, en substitució del propietari, senyor Corbera. En Rosell vol, de totes passades, ocupar el lloc d'En Corbera; En Santiago ja li ha promès i n'ha parlat també a l'Alcalde. Sols que, apart de que l'Ajuntament no permetrà mai que un home que al cap de unes setmanes que ocupa un càrrec retribuït i de confiança com va ésser el de *funcionario revisor*, es posa en evidència en un assumpte tan delicat com el de les plaques, En Rosell, no podrà substituir l'Interventor perquè no té ni competència reconeguda, ni cap títol acadèmic, ja que el de *referée de foot-ball* no el dona per bo l'Estatut per a ingressar al cos d'Interventors.

Que En Rosell no té cap títol acadèmic, consti que ens ho va dir el mateix ex-alcalde senyor Rosàs i Macià, de trista recordança, quan, volguent-lo reivindicar, cantava públicament les excel·lents condicions de *l'home de les plaques*. En aquella ocasió, el Místic de Loyola afirmà, amb un aplom que feia *pendant* amb la burreria que sempre l'acompanya, que el títol acadèmic que tenia aquest empleat que revisava els comptes, era el d'haver començat els estudis a l'Escola de Funcionaris de la Mancomunitat. Ara bé; a nosaltres ens consta per part ben certa, que, si bé va ingressar en aquella Escola, on la gent de la Lliga hi fabricava funcionaris a mida, capaços de servir per a tot el que convingués als interessos de la causa per ells defensada, En Emili Rosell va haver de sortir d'aquella Escola perquè amb els estudis *no hi podia entrar*; afirmació que, traduïda al llenguatge vulgar, vol dir que no pogué assolir el títol ni tan sols continuar els estudis, perquè era massa ruc. I ruc com era i és, ara resulta que és el més savi dels afiliats que té el partit dels quimerosos que ara es creuen que manen.

En Rosell és (diguem-ho un altre pic) molt ruc; molt més ruc del que la gent es pensa; però ens consta que és més dolent encara que no pas ruc. I aquesta seva dolenteria, que sempre el fa cavilar com

ho farà per a malmetre un o altre, té bons complements en totes les pensades d'aquells amb qui es relaciona. Entre ell i els altres s'han proposat acabar amb la tranquil·litat d'unes honrades famílies.

Contra aquestes seves pensades s'haurà d'anar-hi en la forma com van els homes quan, sense raó ni motiu, els prenen el pa de la família. Ara ja han començat. El passat dijous signaren ja uns pactes de fam sense ni escoltar els interessats. Quan, contra tot dret i justícia i sols per caprici d'un foraster que ha vingut aquí per a satisfer baixes venjances contra homes i famílies que ell ni tan sols no en coneix les necessitats, els malvats s'aprofiten de les circumstàncies en contra d'un tercer, que els consti que un hom pot perdre els coneixements i totes les accions queden justificades. En tal cas, els responsables del que vingui, sols poden ésser els qui, abusant del càrrec, encara que aquest sigui de R. O., atropellen indefenses famílies o consenten que els seus botxins els impossibilitin la vida dels éssers més volguts.

Contra l'Institut d'Estudis Superiors

Un nou intent d'atropellament

En la sessió de la Comissió Municipal Permanent del dia 27, entre altres acords, s'en prengué un que és indiscutiblement atemptatori a l'integritat de la vida mateixa d'aquest centre d'ensenyament.

L'Alcalde, senyor Camillo i Mustarós, va proposar, i els consellers Prades i Gibert sancionaren, un acord que és ben tendenciós. Caldrà que tots els aimants de l'Escola de Segona Ensenyança es recordin dels que un dia intentaren atropellar-la; i al costat dels noms d'un Rosàs i un Montanyà (R.), hi hauran d'inscriure-hi els d'Esteve Camillo, Rafel Prades i Marian Gibert.

En tots els pobles que senten anhels de progressar les qüestions de l'ensenyança preocupen més que cap altra. Aquí tenim una Comissió Permanent del Municipi que sols es preocupa de veure com ensorrarà una Escola que és justificat motiu d'orgull per la ciutat i que d'altres viles i ciutats voldrien.

Els enemics de l'Escola no desdiuen dels seus innobles propòsits. I ja que a les seves malèvols intencions, el poble nostre s'hi oposà resoltament, amb tot i que l'investida aparentment era només contra la persona del Director, ara sembla que han canviat de tàctica. Ara es proposen entorpir l'obra que realitza l'Escola, sigui com sigui; i si no la poden matar d'un cop, matar-la a pessigades. Si davant l'oposició del poble de Granollers han hagut de desistir de llançar un home que amb tota dignitat ve exercint el seu mestratge, contra aquest home dirigiran els atacs de trascantó. Així, els que donen la cara creuen satisfer-se en una venjança intolerable i aquells que maniobren en l'ombra creuen que apuñyalen l'Escola que sempre ha estat la seva obsessió.

Ara, la Comissió Permanent, en sessió del dia 27, ha decidit treure de la casa el Director de l'Escola. Amb l'excusa de que manquen habitacions que podrien ésser destinades per a donar-hi classes, s'ha comunicat al Director del

S'ha dit, per persones de reconeguda solvència, que en la vida dels homes hi ha un fet fatal: i és que aquell que no és verament culte, no sols no estima els instruments i vehicles de cultura, sino que sent envers ells odi destructor.

Col·legi perquè abans del primer de gener desocupi aquelles habitacions en les quals viu amb la seva família.

Davant d'aquesta comminació, se'ns ocorre de fer unes preguntes i uns comentaris.

Sabria dir-nos, el senyor Alcalde, on està instal·lada l'Escola? Saben tan solament, ell i els dos consellers que amb ell han acordat, on té la porta d'entrada el Col·legi? Perquè nosaltres sabem i ens consta del cert que ni l'Alcalde, senyor Camillo i Mustarós, ni els consellers senyors Prades i Gibert, han estat mai al Col·legi, i, per tal, resolen qüestions que no coneixen més que per referències. Si de debò manca local per a sales de classe, ha de buscar-se tot seguit una solució; però ens costa d'acceptar això que assegura amb tant d'aplom l'Alcalde. Es un fet real i positiu, que no deu ignorar l'Alcalde — per molt Camillo que sigui — de que en aquest curs, i degut a la campanya contra l'Escola, hi ha menys alumnes que en altres anys passats. Doncs, si en els cursos de més prosperitat de l'Institut hi hagué prou local tot i vivint-hi una altra família, com pot ésser que ara, que són menys, no hi càpiquen?

Si l'home que més fòbia ha demostrat contra de l'Escola i el seu Director, com un dels càrrecs més greus que se li va ocórrer, afirmà que ara hi ha tants o quants menys estudiants que en altres anys, i si en aquells altres anys hi cabien i arribaven a fi de curs be i com cal, a sant de què, senyor Alcalde, ara vostès volen treure el Director de les habitacions que ocupa? Ja han pensat qui tindrà cura, amb plena responsabilitat i consciència, del pensionat, que contribueix al sosteniment i prosperitat de l'Escola?

A vostè, senyor Camillo i a En Rossell els falta el sentit de la ponderació. Búsquin-lo amb l'ajut d'En Montanyà, i tots plegats arribaran lluny. No veu, senyor Camillo, que el que vostès volen justificar no té justificació? No comprenen que la ràbia que els cega, i de la qual vostè a vegades en té atacs, no els deixa veure clar; i que el seu secretari particular pensa sempre amb els peus? De no ésser així, farien coses de profit per a Granollers i no s'entretindrien amb futeses que a res no condueixen sinó al descrèdit dels que intenten actuar contra raó i contra justícia.

I, per a final, senyor Alcalde, digui als seus guiadors i al seu benemèrit apuntador en aquest assumpte que no hi perdin el temps.

L'Escola de Segona Ensenyança ha d'existir perquè el poble la vol i la necessita. I ha d'enrobar-se-la de totes les màximes garanties que pugui donar-li l'Ajuntament i deslligar-la de les misèries i petiteses de la més baixa política. Si així ho fa, des d'aquest lloc que ocupa per la gràcia d'una R. O., la tasca funesta que vostè forçosament haurà de fer, tindrà una falta menys, i, si no vol fer-ho, si vol arribar a matar-la, li diem que no ho aconseguirà, mal que li pesi a vostè i a aquest secretari particular que té i a aquest seu assessor honorari que no el deixarà viure tranquil, el qual respon als noms de Ramon Montanyà i Guasch.

Investides

En Montanyà en acció

Novament tenim sobre el tablado de la antiga farsa, és dir, el tablado de la política local, el «Geperut de la Plaça Gran». Venir en Rosell, «l'home de les plaques», i remenar de nou la cua en Montanyà, tot és el mateix. A la darrera sessió municipal, ja va intervenir-hi, enc que fos rera cortina. Ell i la mala ànima que l'aguanta, són, amb En Rosell, els aconsellers i els que mouen els fils dels titelles de la majoria municipal.

Sembla impossible que dos ninots tan estrafets i tan curts de gambals siguin els qui pretinguin fer ballar tot un poble! Ni aquests subjectes podrien arribar a més, ni Granollers descendir a menys.

Esperem que cada ú tindrà el seu merescut. Les males accions tard o d'hora es paguen.

L'alcalde amb apuntador

En el Ple d'ahir, l'alcalde, senyor Camillo, en començar la sessió, va dir que el senyor Rosell estaria present per a assessorar-lo. Varis consellers protestaren d'aquesta infracció de l'Estatut Municipal, i l'Alcalde contestà que estava autoritzat per a tenir aquell secretari tan particular a la seva dreta.

Ha de saber el senyor Camillo que el seu nomenament de R. O. solament l'autoritza per a complir i fer complir l'Estatut Municipal i totes les disposicions vigents i que el que sigui apartar-se d'aquests preceptes legals no és fer justícia, com ha dit que vol fer tantes vegades, en el poc temps que disfruta de l'honrós càrrec de R. O. amb «l'home de les plaques» d'apuntador, imposat pel senyor que li ha concedit tan alta distinció.

Pobre administració municipal, assessorada per tan funest personatge!

Dos més que ja parlen

En el Ple de la setmana passada va tenir lloc un gran esdeveniment. Varen parlar els consellers senyors Roig i Aymerich.

Hom creia que el senyor Aymerich, en intervenir en les discussions, procuraria demostrar que no són tantes les pessetes de que s'aprofita en el càrrec de Delegat de Mataders, segons va denunciar en sessió pública el senyor Pagès. Com també era de creure que el senyor Roig tractés dels avantatges particulars que proporciona la cloaca que s'està construint en el carrer de l'Enginyer, davant de les cases de la seva propietat, amb càrrec al pressupost municipal.

Ni un ni altre no varen parlar res del que abans hem dit. Solament varen intentar fer una denúncia falsa contra els consellers senyors Pagès i Jonch per si es podia lograr que aquests senyors fossin processats; havent-se pogut comprovar que la Colla de l'Odi fou qui obligà a obrar d'aquesta manera aquell parell d'infelços, en compensació dels avantatges econòmics que els deixen aprofitar.

Ja és hora que la ciutat protesti de que ocupin càrrec públic homes que, per la seva edat avançada tenen mermades les seves facultats, i, per tant no poden desempenyar-los; a l'ensens les seves famílies no haurien de permetre que, per l'egoisme d'unes pessetes que els proporciona actuar a les ordres del que mana, comporten que un dels seus familiars sigui la nota còmica de les sessions públiques amb el perill de que, amb la seva inconsciència, fassi actes o digui paraules castigats per les lleis.

Es un cas de consciència pels familiars d'aquests consellers.

Ja farà el favor d'avisar-nos

—Persona que pot estar ben enterada ens ha dit que, després de l'àpat amb que quatre tranquils convidaren el *Mistic de Loyola*, l'ex-alcalde Rosàs i Macià, per la seva funesta gestió al front de l'Ajuntament de Granollers durant set mesos, aquest exposà els seus propòsits d'anar-se'n de nostra ciutat.

Per nosaltres que no quedí; sols desitjaríem saber el dia de la marxa, per a acomiadar-lo.

Un cert subjecte...

—Un cert subjecte que viu al carrer de Prim, quasi davant de ca l'Alcalde, ahir a la tarda va asseure's a la primera fila (millor dit, a la fila d'orquestra) en la sessió del *cine* municipal. Hom deia que la pel·lícula seria *sonora*; més, els programes enganyaren.

Serà qüestió de que, quan vertaderament la projecció hagi d'ésser *sonora*, se li busqui una bona companyia que tingui ben posats i en el seu lloc els atributs de la masculinitat. Es una atenció que es mereix un home tan cèlebre, que fins porta un cognom d'un invicte cabdill.

Tenim en cartera...

—Tenim en cartera, i ben prompte entrarà en torn, una sèrie de notes relacionades amb els repartidors d'aigua i obres fetes al carrer de Bell-lloc, i de les quals se n'ha beneficiat un tinent d'Alcalde.

També pensem publicar el *dossier* relatiu a una claveguera del carrer de Girona, relacionant-ho amb una fàbrica de sabons que té per aquells *andurrials* un conseller federal de tota la vida.

El cas Serra i Dachs

—Esperem que, amb el canvi de governador d'aquesta província, quedarà resolt el cas de la dimissió del conseller senyor Serra i Dachs, que fa més de vuit mesos no va a l'Ajuntament.

Què hem de fer!...

—Serà qüestió de preguntar a la Junta de La Unió Liberal i a aquella flamant Comissió que havia de reveindicar el nom del patrici liberal En Joan Montanyà, com té els treballs i suscripció per la lloseta.

Tant de silenci resulta alarmant.

Crònica d'esports

Campionat segona preferent

5 Granollers-Palafrugell 0

Aquest partit, jugat diumenge, dia 23, fou una demostració contundent de la recuperació i afirmació de la vàlua de l'onzè granollerí.

El Granollers en aquest partit de diumenge va demostrar-se molt superior als palafrugellencs que, amb tot i jugar amb gran entusiasme, no pogueren evitar la magnífica victòria granollerina.

Foren autors dels gols Losada, Cabacés i Martí, en la primera part, i Ubeda va entrar els altres dos en el segon temps.

Els palafrugellencs, tot i el resultat advers, jugaren una partida noble i sense protestes, qualitats que els valgué tota classe de comentaris favorables pel nombrós públic que presencià l'encontre.

Els equips estaven formats per Subirón, Lladó, Miralles, Rebollo, Sala, Ortuño, Martí, Gordi, Losada, Ubeda i Cabacés, el Granollers.

Gauchia, Colomer, Blanch, Ferriol, Castelló, Pons, Cabanes, Espada, Miquel, Abelard i Mitjà, el Palafrugell.

Va arbitrar Armengol, amb encert i sense dificultats.

Resultats dels partits del diumenge, dia 30 de Novembre

- 0, Gimnàstic-Granollers, 2
- 4, Vilafranca Martinenc, 6
- 0, Sans-Gràcia, 2
- 2, Samboià-Horta, 0
- 2, Palafrugell-Huro, 3
- 8, Sant Andreu-Vilanova, 2
- 3, Manresa-Atlètic, 0

El partit Gimnàstic-Granollers

El Granollers, en el partit d'ahir jugat al camp del Gimnàstic, va obtenir una merescuda victòria per dos a zero, i, per tant, els dos punts que li fan avançar dos llocs més en la classificació i l'anivellen al Samboià

El partit fou jugat a gran tren i resultà interessantíssim, encara que el fort vent va malmetre algunes magnífiques jugades que mereixien ésser *tantos*.

Gordi, a la primera part va marcar un gol magnífic i Ubeda a la segona, un altre de *fenomenal*.

El Granollers estava format per Gallofré, Lladó, Miralles, Rebollo, Sala, Ortuño, Martí, Gordi, Losada, Ubeda i Cabacés.

Va arbitrar Cuchy, col·legiat, a gust i satisfacció de tothom.

El VIII Portugal-Espanya

El vuitè Portugal-Espanya, jugat diumenge a l'Estadi d'Ameal de Oporto, fou guanyat per l'equip espanyol per la mínima diferència.

El gol fou obtingut per Peña, a la primera part, en rematar un *corner*.

L'equip espanyol va demostrar estar mancat d'una ratlla d'atac ràpida i decidida, amb la qual, sens dubte la victòria hauria estat més crescuda.

Ens plau de consignar que el jugador català Guzmán fou un dels millors jugadors d'ambdós equips.

Va arbitrar el belga Baerts.

Els equips estaven formats per Angosto, Albes, Martins, Alexandre, Pila, Pereyra, Waldemar, Santos, Doufa, Martín i Castro, el Portugués.

Blasco, Ciriaco, Quincoces, Prats, Guzmán, Peña, Lazcano, Regueiro, Goiburu, Chirri i Gorostiza, l'Espanyol.

BOXA

Uzcudun és vençut per la decisió de l'àrbitre

A l'Estadi de Montjuïc ahir va celebrar se el combat Carnera-Uzcudun que havia despertat gran expectació com en fou una bona prova la gran gentada que va omplir les localitats del magnífic estadi barceloní.

Fou declarat vencedor per punts l'italià Carnera, davant l'estranyesa general del públic.

La decisió fou sorollosament protestada.

La combativitat i l'iniciativa del combat foren sempre qualitats mantingudes pel basc, així com també va pegar més i més efectiu que no l'italià.

Ara comprenem la temença demostrada a última hora per Uzcudun, recusant els àrbitres estrangers.

El fall injust no pot tenir altra finalitat que l'afavoriment de l'italià, però de cara a la *taquilla* en un combat a Amèrica entre Carnera i el campió del món Schemmelling.

El fall va defraudar.

L'èxit d'organització, magnífic.

El fet d'haver hagut d'ajornar l'aparició d'aquest número de LLUITA, malgrat i que portí data de diumenge, dia 30, ens permet de recollir en aquesta secció les notes més sensacionals dels esdeveniments futbolístics del mateix diumenge.

GOL

Municipals

El Ple del dissabte

Dissabte, a les quatre de la tarda, es celebrà sessió del ple de l'Ajuntament presidida per l'alcalde, senyor Camillo, i amb assistència de tots els consellers menys el senyor Serra i Dachs, qui fa molts mesos que no actua per causa d'estar malalt.

L'legida l'acta de la sessió anterior, és aprovada, el mateix que els comptes municipals de 1929 i les transferències de crèdit aprovades per la Comissió permanent.

Es posa a discussió un contracte d'inquilinat del nou estatge per a l'asil Casa Bressol, i després d'una discussió, en la qual intervenen varis regidors, s'acorda acceptar el contracte, comproment-se l'Alcalde a presentar als consellers, abans de formalitzar-lo, els respectius dictàmens de conformitat de l'Inspector de Sanitat municipal i de l'Arquitecte municipal.

Es aprovat el nomenament, amb caràcter interí, d'un professor Llicenciat en Lletres que ha de substituir el professor senyor Rovira, després d'unes aclaracions del Delegat del Patronat de que s'havien seguit els tràmits reglamentaris de comú acord amb el Director de l'Escola d'Estudis Superiors.

Es posa a discussió la proposta de disminució del padró de Guarderia Rural, quedant aprovat després d'unes aclaracions fetes a precís d'alguns consellers.

Es llegeix una proposta per a nomenar un Patronat de l'Escola d'Estudis Superiors, intervenint hi diferents consellers, i, en comprovar-se que n'hi ha un de nomenat des de l'any 1929, de conformitat amb el Reglament de l'Escola aprovat pel ple del Consistori municipal, s'acorda que si els senyors que formen aquest Patronat estan disposats a actuar, que continuïn en els seus càrrecs.

Es posa a discussió altra proposta per a la compra d'uns terrenys annexes al Matader, acordant-se en principi acceptar la compra i nomenar una comissió, formada pels regidors senyors Prades, Gibert, Boix, Pagès i Cunillera, perquè s'entenguin directament amb els propietaris per a legalitzar la compra.

S'acorda dirigir-se a la superioritat perquè autoritzi l'amortització de l'emprèstit.

En passar-se a la discussió i aprovació del pressupost per a l'any 1931, s'acorda que la comissió d'Hisenda confeccioni el pressupost i que, una vegada sigui aprovat per les comissions, passi a l'aprovació del ple de l'Ajuntament.

Acabada l'ordre del dia i en passar-se a donar compte d'una proposició signada per varis consellers, l'Alcalde suspèn la sessió, excusant-se en que s'havia acabat l'ordre del dia; i sense fer cas dels advertiments legals que li fa el Secretari per a demostrar-li la illegalitat que acaba de cometre, l'Alcalde es retira del saló en mig de la protesta dels consellers i del públic molt nombrós que assisteix a la sessió.

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevolga altra funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

CLOTET

Fàbrica

Carrer de Paludàries

Despatx

Plaça d'Angel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anónima DAMM

Orange Crush S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granoers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
 Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
 Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146